

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-94/20-6

I. L., O.,
po mr.sc. J. D.,
odvjetniku u P.,

Predmet: Postupak za ocjenu zakonitosti odredbi Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentu složenosti poslova za radna mjesta u Državnom inspektoratu („Narodne novine“ 107/19) – dalje: Uredba

U svezi Vašeg podneska od 28. srpnja 2019., označenog kao prijedlog za ocjenu suglasnosti općeg akta sa zakonom, kojim ste predložili da Sud ukine članak 2. stavak 1. točku 21. Uredbe, obavještavamo Vas da je ovaj Sud na sjednici vijeća održanoj 30. studenog 2020. ocijenio da ne postoji osnova za pokretanje postupka ocjene zakonitosti osporenih odredaba akta po službenoj dužnosti, sukladno odredbi članka 83. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10. 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS.

Odredbom članka 3. stavka 2. ZUS-a kao donositelji općih akata normirane su jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje imaju javnu ovlast i pravne osobe koje obavljaju javnu službu. Prema tome osnovno mjerilo za određenje pojma općeg akta predstavlja nadležnost donositelja, o čemu je i Ustavni sud Republike Hrvatske izrazio svoj stav u odluci broj: U-II-5157/2005 od 5. ožujka 2012. („Narodne novine“, broj 41/12.).

Prema donositelju svaka uredba je pravni akt kojeg na temelju zakonskog ovlaštenja donosi Vlada Republike Hrvatske, što je i ovdje slučaj pa predmetna Uredba nema svojstvo općeg akta, za ocjenu čije zakonitosti bi bio nadležan ovaj Sud.

Dakle, pošto se, u konkretnom slučaju radi se o aktu Vlade Republike Hrvatske, a ne o općem aktu u smislu odredbe članka 3. stavka 2. ZUS-a, Sud nije ovlašten za odlučivanje po vašem zahtjevu niti po službenoj dužnosti.

U Zagrebu, 30. studenog 2020.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.